

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **W.R.**,
co do którego warunkowo umorzono postępowanie o czyny z art. 100 ust. 1 ustawy
z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania
instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz spółkach
publicznych,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 17 grudnia 2025 r.,
wniosku obrońcy oskarżonego o wstrzymanie wykonania prawomocnego
orzeczenia,

p o s t a n o w i ł

**odmówić wstrzymania wykonania wyroku Sądu Rejonowego
Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 15 lipca 2024 r.,
sygn. akt VIII K 673/23, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego
w Poznaniu z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt IV Ka 1026/24.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt
IV Ka 1026/24, zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i
Jeżyce w Poznaniu z dnia 15 lipca 2024 r., sygn. akt VIII K 673/23, umorzono
warunkowo na okres próby 2 lat prowadzone przeciwko oskarżanemu
postępowanie o czyny z art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie

publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz spółkach publicznych.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony w całości kasacją obrońcy oskarżonego, który wskazał na uchybienie stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

Na tej podstawie obrońca wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i umorzenie postępowania.

Kasacja zawierała ponadto wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej.

W ocenie Sądu Najwyższego wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z uregulowaniem zawartym w art. 532 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy jest wyposażony w uprawnienie, a nie obowiązek, do wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia, którego dotyczy wniesiona kasacja. To istotne rozróżnienie podkreśla fakultatywny charakter tego środka. W praktyce orzeczniczej Sąd Najwyższy podchodzi powściągliwie do korzystania z tej możliwości. Uznaje się, że zastosowanie środka wstrzymującego wykonanie wyroku jest uzasadnione jedynie w sytuacjach wyjątkowych, gdy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Taka sytuacja ma miejsce, gdy już wstępna analiza kasacji prowadzi do konstatacji o istnieniu oczywistych, rażących i fundamentalnych uchybień w zaskarżonym orzeczeniu. Wówczas wstrzymanie wykonania ma kluczowe znaczenie, ponieważ służy zapobieżeniu dalszym, niekiedy nieodwracalnym i dotkliwym konsekwencjom dla strony, wynikającym z wykonania orzeczenia, które z dużą dozą pewności zostanie w późniejszym etapie uchylone. Innymi słowy, chodzi o uniknięcie bezpowrotnej szkody, która mogłaby się zmaterializować przed merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd Najwyższy. Już chociażby z uwagi na tę okoliczność, mimo iż podniesiony w

kasacji zarzut wymaga szczegółowego i pogłębionego rozważenia w toku merytorycznego rozpoznania sprawy, stwierdzić trzeba, że wstępna kontrola nie ujawniła zaistnienia w realiach niniejszej sprawy sytuacji uzasadniającej sięgnięcie po środek, o którym mowa w art. 532 § 1 k.p.k.

[WB]

[a.ł]